

Ovidiu Komlod

Zgardă litere

I. Malom

*(Internet pentru fiecare:
moară stricată ce macină
timp, energie, victorii asupra ta însuși.
Tehnologie, mare cu sare,
murim pe capete
în continuare.)*

Alfaderm

Astmatic
Biciclist buf
Cârcotaș cumpănit
Doctor în litere fără pacienți
Element dușmănos
Francofil
Ghicitor în vise
Hulitor de ce ne minte
Intrigat de ipocrizie
Înotător în vană
Jucător de tenis cu pereții
Kafkaesk
Liber amatorist
Malomfălean
Nefumător
Ochelarist cu opt dioptrii
Pescatarian
Qa cu normă întreagă
Rac în zodia fecioarei
Sapiosexual
Șerpaș pe himalaya zilnică
Traducător din tigreză
Țintuit în fața ecranului alb
Utilizator de ubuntu
Venit văzut visat
Wannabe dirijor
Xerofit de birou
Y generaționist
Zilier pe planeta zet

când ți-e numai puțin frig și nu ai deloc idee ce să mai faci
pentru a nu pierde senzația de plăcere din jurul țestei
pe care ai putea-o cuantifica în trepte
ca niște libelule înconjurând-o
senzația plăcerea țeasta
în trepte și gradienti
pe sticla interioară a craniului tău
scos la imprimantă 3d
aici
pe o planetă încălzită
cu încetineală

Beta

spune-mi tu
ce poate fi de comis
acum
la ceas de lăsare a beznei
când umanoizii declară pe twitter
în trepte și gradienti
petrecerea timpului cu
unelte de stat treji tot timpul
pe care le-ai putea cuantifica în trepte
pentru a nu pierde senzația de plăcere din jurul țestei
când ți-e numai puțin frig și nu ai deloc idee ce să mai faci

las-o moartă
îți dai seama târziu
nu contează.
o_moară secundele
c â t e u n a.
e tot ce ți-a fost dat
trăiește clipa
ca și cum ea.
nu ar trăi foarte bine și fără tine

mai bine te uită cum ninge
într-un film de categoria B
cad pufuleții din polistiren

ai sculpat toată ziua un amărât de poem
izbești în slow motion ceva de consistența unui organ mic fără
funcție
fă-ți puncție
cum ai izbi în toate aceste ecrane dintre nimic și altcineva
ieșit la vânătoare de like-uri
să dormi tu împăcat.
nu faci decât să mângâi poncife
mai bine te-ai apuca de scris evangheliile apocrifă
din care să dai cu pârul în coadă lecturi ipocrite.
proprietar al unui apartament de 45 m²
apropiindu-te-n vis de greutatea ideală
flotări tracțiuni pe tocul ușii extensor genuflexiuni gantere
ce-ți mai place.

să îți trăiești viața la minimum
nu că ar merita
să dai vreun răspuns la întrebările veșnic stupide
pe care numai religia și filosofia le răstălmăcesc.
fii diferit. nu de dragul de-a nu fi ca restul. adoră

Cursor

acum o iei de la capăt. un nou început.
oare al câtelea. numără și tu ca omul
când reinstalează ubuntu pe laptop
cu tot ce înseamnă mișcarea asta
ștergere. user. altă parolă.
te tunzi ca un puștan
îți razi barba dintr-o mișcare
muți în recycle bin texte la care.
nu credeai să-nveți a renunța vreodată

la sfârșitul zilei dai empty
ca atunci când ai supus
la arderea lentă de tot în grădină
caietele de matematică din liceu

mergi înainte
cursor pe terminalul de linux
ești întrebat la tot pasul.
vrei să mergi mai departe
poți anula în orice moment.
nu înțelegi rostul unei asemenea întrebări
dacă tot ai ajuns până aici.
de ce să nu mai continui
te ține locului ce

de urmat
urmează
până la
urmă

Discuții

suntem aici. pe dinaintea pixelilor. fiecare cu dorințele lui năpăstuite. cu visele noastre nesăbuite. cuvintele nesățioase călcate-n picioare atent sinucigaș.

§

trăiască bormașina de la zece seara. vecini căpiați. când nu scârțâie patul pereții vibrând ca un himen. izbit la frecvență record. încontinuu. de parcă dau din bormașină unul în altul.

§

ascultă. ești liniște. ai infinită răbdare. să treacă fiecă clipă. lacrimi pe obrazul de chihlimbar. nu spera și nu ai teamă. se face mereu întuneric și niciodată lumină. la miezul nopții vom stinge calculatoarele vom urla.

§

aseară. clipul dinaintea stingerii. crocodil țâșnind la gâtul unei girafe. animal însetat vs. prădător. așa vine asta. din sursa vieții sare la beregată moartea cu trei șiruri de pleoape. selecție naturală sictir.

§

când moare un vârstnic uitat în familie stăm toți rămași la rând și spunem încet măcar n-o suferit. în măcar stă tot. ne cărăm toți. unii pe alții. de ce există mai degrabă nimicul decât ceva.

§

faptele nu se discută. ochii noștri nu sunt ai noștri. atât de mulți fiecare câți prieteni pe fakebook avem. câți oameni visăm pe noapte privindu-ne drept între ochi înfigând lama.

Extenuare a speciei

sosesc ultimul
ca să plec primul
dimineața colegii întotdeauna acolo
deja conectați la aparate
cu mouse-ul
excrescență/ prelungire/ pseudopodă
a corpului
perfuzii pe terminate
cum i-am lăsat de cu seară
impresia că nici n-au plecat vreodată
din fața ecranelor sepia
că i-am trădat și pe ei
în drumul spre casă
fără bilet.

în fiecare zi mai învăț ceva
cum să modific o diaporamă
ce înseamnă pm
adresa de gmail a șefului
tot mai alb concentrat înăuntru
tone de cenușiu pe site-urile francezilor
din țara lui negru pe dinaintea ochilor
de parcă în altă galaxie cu alți cromozomi
ar putea fi măcar o secundă pitică altfel
tâmpim pe planeta lui negru în fața ochilor
undeva înainte luminița beznatică
de la capătul acestei înșiruii de ferestre
și ce mă împiedică să le sparg
așa cum aş sparge o față imaculată
pe care nu s-a plimbat niciodată-n neștire
niciun organ sexual
de extenuare a speciei.

Facebook. viața ca o paradă

1. îmi place

curând
organe de perceptut like-uri
în omuleții sărind electrocuțați
de plăcere când le vor încasa
precum la o bătaie pe umăr
o strângere mică de mână
o tiftă o pișcătură

facem politică percutăm
la facebook și circ
postări ce țin loc de pâine
ba un mesaj de interes public
ba un selfie cu Nimeni însuși
perfect încadrat în rama #rezist
ba un primar explicând cu năduf
de ce nu crește numărul de parcări
neschimbat numărul de urmăritori
numărul de prieteni îndepărtați
numărul capetelor întoarse

încet cu răbdare
toată săptămâna aștepți
un mesaj un comment o distribuire
timpul se lungește lățește o tenie printr-un creier 2d. Profil. Pagină.
Doritorii nu au decât. Aștepți toată ziua de parcă ai aștepta ziua
de ieri. Îți bate soarele-n geam. În față balconul, copacii scheletici,
parcarea, biserica penticostală mereu din profil, nu s-ar întoarce
un pic înspre tine, s-o vezi frontal, în toată goliciunea și imaculata
ei concepțiune.

2. ador

nu mai rămâne decât statul pe fakebook
totul a fost trăit nu se întâmplă nimic
urmezi cursul aproape teleghidat

câte o răbufnire de tinerețe la intervale neregulate
îi poți găsi repede un model și o scuză
am fost acolo am văzut aia nu am văzut
e plin de talente ca de scorbut

ai vrea să nu mai primești notificări despre evenimente
pe cine interesează de fapt
că Y a reușit în viață
din pură întâmplare sau ghinion pentru altul
și câte proastele dispoziții

gogoașa prost umană:
familie copii loc de muncă mașină fakebook

lasă că nu ajung viețile
să citim cărțile
nu ajung zilele să scrolăm feedul
în căutare de vechituri
să știm ce-au făcut alții mereu alții
dinte pentru dinte. like pentru like.

noutăți care nu ne interesează
și pentru că nu ne interesează
încep subit să ne intereseze.
oricum. dacă îți bați joc de nefericirea altuia
vei fi făcut răutate mică.

îmi vine să scriu toate astea pe fakebook
s-aștept inimile să curgă

M-au atras dintotdeauna poeții complicați, autocontradictorii, dubli, pentru care adevărul poeziei poate să conțină (ba chiar trebuie să conțină) afirmații reciproc contradictorii, reciproc ireductibile. Pentru care poezia trebuie să conțină deopotrivă toate afirmațiile – și toate negațiile lor riguroase. Dintr-o astfel de familie de poeți îmi pare a face parte Ovidiu Komlod. Cu poeme cartografiind ruralul & umanul elementar – dar deopotrivă de îndrăgostit de urbanul extrem & de postumanul tehnicizat. Depresiv & retractil ca Acosmei – dar, în același timp, cu o plăcere a limbajului extensivă, imperialistă, atotcotropitoare. Lehămisit de real – dar cu o poftă nebună de a-l lua, măcar verbal, în stăpânire. Astfel de poeți a meritat dintotdeauna poezia adevărată. Și astfel de poeți au meritat-o.

— RADU VANCU